

Lidia Pokrzycka

Konferencja "UE po przyjęciu Traktatu Lizbońskiego – praca prezydencji i Komisji Europejskiej", Natolin, 18 marca 2010 : [sprawozdanie]

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 17/1, 170-171

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

realizowane wyłącznie na głównym obszarze wsparcia. Ogólna wartość działań finansowanych w regionach przyległych nie może przekraczać 20% ogólnego budżetu programu.

W ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa aktualnie realizowanych jest dziewięć programów lądowych (tam gdzie znajdują się bezpośrednio granice z Unią) oraz sześć obejmujących granice morskie.

Konferencja udowodniła, że projekty współpracy terytorialnej dają szansę polskim podmiotom do włączenia się w europejskie sieci współpracy. Dzięki kontaktom zagranicznym, pracy w środowisku międzynarodowym niewątpliwie następuje rozwój zasobów ludzkich. Niezaprzeczalny jest także wpływ EWT na kształtowanie polityk lokalnych i regionalnych. Również dzięki działaniom promocyjnym w ramach projektów EWT uczestnicy mogą się zaprezentować międzynarodowej publiczności. Realizacja tego typu projektów jest bardzo trudna, chociażby z powodu konieczności współpracy z zagranicznymi partnerami, ale przyczynia się do zdobycia cennego doświadczenia, a także zwiększenia możliwości realizacji projektów finansowych z programów krajowych.

Lidia Pokrzycka

Konferencja UE po przyjęciu Traktatu Lizbońskiego – praca prezydencji i Komisji Europejskiej, Natolin, 18 marca 2010

Studium Dziennikarstwa Europejskiego w Natolinie 18 marca 2010 roku zorganizowało konferencję „UE po przyjęciu Traktatu Lizbońskiego – praca prezydencji i Komisji Europejskiej”. W pierwszej części konferencji Pilar Barrero Garcia, Radca ds. Prasy Ambasady Hiszpanii w Polsce przedstawiła działania podejmowane podczas prezydencji hiszpańskiej w UE, priorytety i przebieg w kontekście Traktatu Lizbońskiego. Zaakcentowała przy tym, że to trudna prezydencja z racji m.in. zmiany dotychczasowej struktury UE (szerszych kompetencji Parlamentu Europejskiego, nowej Komisji Europejskiej), a także kryzysu gospodarczego i nowego układu sił światowych (np. rozszerzenia grupy G8 na G20). To także pierwsza prezydencja, podczas której należy współpracować z krajami, które obejmą prezydencje w następnych latach. Oznacza to, że konieczne jest opracowanie programu działania na 18 miesięcy (wspólnie z Belgią i Węgrami).

Podczas prezydencji Hiszpanii odbędzie się 2600 spotkań roboczych w Brukseli i 300 w Hiszpanii, co najlepiej obrazuje ogrom wykonywanej pracy. Głównymi priorytetami dla prezydencji stało się pełne wdrożenie Traktatu Lizbońskiego, przezwyciężenie kryzysu gospodarczego, wzmocnienie roli Europy na arenie światowej oraz ściślejsze utożsamianie się obywateli poszczególnych państw członkowskich z Unią Europejską. Hiszpania angażuje się także na rzecz równości wobec prawa pracy i warunków pracy oraz przeciw przemocy wobec kobiet. W 2015 roku ocenione zostaną efekty postępu działań w tych zakresach. Prezydencja prowadzi również negocjacje z Chorwacją w sprawie wejścia do UE, wspiera także Turcję w tym zakresie. Hiszpania organizuje szczyt UE-Chiny i UE-Japonia oraz popiera rozwój Europejskiej Służby Zagranicznej. Według P. Barrero Garcia prezydencja stawia na innowacyjność, wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa. Nie zapomina przy tym o rozwiązywaniu konfliktów w świecie, opracowuje m.in. strategie pokojowe dotyczące Izraela i Palestyny.

Z kolei dr Paweł Samecki, ekonomista, były wiceminister finansów, do stycznia 2010 roku komisarz w Komisji Europejskiej ds. polityki regionalnej przedstawił pracę i dorobek Komisji Europejskiej minionej kadencji. Stwierdził przy tym, że Komisja Europejska promuje interesy UE, pełni funkcję strażnika traktatów i ma inicjatywę legislacyjną, zarządza przy tym zasobami finansowymi, kadrowymi i rzeczowymi. Do osiągnięć Komisji Europejskiej P. Samecki zaliczył współudział w przezwyciężaniu kryzysu ekonomicznego oraz sukces społeczno-polityczny układu z Schengen. Główną słabością – według referenta – były wyniki Dyrektywy Usługowej¹, co stało się konsekwencją ograniczeń narzucanych przez poszczególne państwa członkowskie. Paweł Samecki opisał również codzienne czynności podejmowane przez komisarza Komisji Europejskiej ds. polityki regionalnej. Były to m.in. udział w pracach Kolegium Komisarzy, współpraca z przedstawicielami poszczególnych rządów państw członkowskich, organizacji pozarządowych i stowarzyszeń regionów.

Na zakończenie konferencji Katarzyna Smyk, zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekonomicznej MSZ przedstawiła Strategię Gospodarczą „Europa 2020” w kontekście nowych warunków instytucjonalnych. Referentka zaakcentowała, że Strategia to debata miękka, która buduje kontekst tak zwanych debat twardych (np. negocjacji nowej perspektywy finansowej na lata 2014-2020, czy debaty na temat przyszłej polityki transportowej, transeuropejskich sieci transportowych 2011-2020).

Komisja Europejska przy propozycji Strategii kładzie nacisk na wzrost oparty na wiedzy i innowacji, społeczeństwo integracyjne o wysokiej stopie zatrudnienia oraz wzrost proekologiczny w ramach konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarki. Cele realizacji strategii na poziomie UE to m.in. stopa zatrudnienia wzrastająca do 75%, udział osób z wykształceniem wyższym w populacji (w wieku 30-34 lata) – do 40%, wskaźniki zagrożenia ubóstwem – 17%, redukcja emisji CO₂, wzrost udziału odnawialnych źródeł energii oraz redukcja zużycia energii do 20%.

Referentka zaprezentowała także agendę marcowej Rady Europejskiej i stanowisko Polski na Radę Europejską. Polska sugeruje, by bardziej uwypuklić zróżnicowanie krajów UE. Polityka spójności (w wymiarze ekonomicznym, społecznym i terytorialnym) powinna być kluczowym narzędziem realizacji celów Strategii EU 2020. Należy także uzupełnić listę wskaźników o wyznacznik dotyczący infrastruktury (teleinformatycznej, transportowej i energetycznej). Polska kładzie również nacisk na jakość kształcenia i umiejętności w szerszym przedziale wiekowym. Akcentuje także, że zmniejszenie ubóstwa jest mało realne w przypadku UE. Unia nie ma w tym zakresie kompetencji, instrumentów działania².

W dyskusji podkreślano, że bardzo ważne jest to, by Polska aktywnie uczestniczyła w modyfikowaniu projektów UE. Biorąc pod uwagę nowy kształt struktury UE, ewentualny brak aktywności będzie rzutował na kondycję kraju przez lata.

Lidia Pokrzycka

¹ Dyrektywa Usługowa zakładała częściową liberalizację przepływu usług w Unii Europejskiej.

² Przeciwdziałanie ubóstwu to kompetencje narodowe.